

Capbreu de Pierola (1731)

Els Hostalets de Pierola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Arxiu Municipal de Piera. C/ La Plaça 16-18. Piera.
Emplaçament Es conserva a l'Arxiu Municipal de Piera.
Alçada: 360 m

Coordenades:

Latitud: 41.53384
Longitud: 1.77016
UTM Est (X): 397407
UTM Nord (Y): 4598751

Classificació

Número de fitxa 08162 - 54
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1731
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 10/2001
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Piera.

Fitxes associades:

[Capbreu de Pierola \(1521\)](#)

[Capbreu de Pierola \(1604\)](#)

[Capbreu de Pierola \(1679\)](#)

Autoria de la fitxa Natàlia Salazar Ortiz/Jordina Sales Carbonell

Data de registre de la fitxa: dv., 22/05/2009 - 02:00

Descripció

Manuale Capibrevii termini Castri de Pierola, receptum apud Salvatorem Cases et Bosch, notari de Piera. 1731. Fet a instàncies del noble don Ramon Delamses Ros i de Vilana, baró de Pierola. Consta de 69 declaracions entre les dels residents en el propi terme i les dels de termes veïns. Constitueix un document de molt valor per a l'estudi de les primeres fases del desenvolupament urbanístic del nucli dels Hostalets dins el terme de Pierola. A més de les declaracions, conté les cartes precàries a favor d'aquells declarants que diuen no posseir-ne

Història

El capbreu és un tipus de document on s'anotava, de forma abreujada i en períodes cronològics espaiats, les confessions o reconeixements fets pels emfiteutes als senyors directes, per tal de conservar memòria o prova de la subsistència dels drets dominicals. Era per tant una escriptura de confessió en què consta el reconeixement de drets i rendes que fan els vassalls/emfiteutes al seu senyor. Un capbreu, de fet, és un document de gestió del domini senyorial, ja que cada vegada que es fa la confessió es conserven i es renoven els drets i rendes tinguts per un senyor sobre els seus dominis útils i les jurisdiccions. En aquest sentit, el senyor pot fer repetir la confessió tantes vegades com li sembli, si bé cada vegada n'ha de pagar les despeses d'acompliment. Tradicionalment, els estudiosos han distingit dues classes de capbreus: els de senyoria, sèrie de drets senyorials i d'obligacions comuns a tots els vassalls emfiteutes, que solen englobar tot un poble; i capbreus de rendes, els més nombrosos, que especifiquen els drets i rendes d'un senyor de particular a particular. Es pot remuntar l'origen dels capbreus als políptics carolingis, destinats a fixar l'estatut dels homes i de les terres en les diferents vil·les d'un domini. Entre els s XI-XIII els registres de drets i rendes passaren de ser una relació fixa a esdevenir un instrument periòdicament posat al dia i summament útil per al control senyorial sobre les persones i les terres. A partir del s XIII, i sobretot a partir del s XIV, quan la crisi baix medieval obliga a conèixer millor l'estat dels diversos drets i rendes senyorials, el text dels capbreus esdevé molt més flexible, sovint ple de cancel·lacions i afegits, a part de refer-se periòdicament per adaptar-lo a noves circumstàncies. De fet, és a partir d'aleshores que es produeix una major accessibilitat al text, gràcies a l'ús progressiu de la llengua catalana i a la regularitat en l'exposició.